

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

16 juli 2002

MOTIE

**– van de heren Johan Sauwens, Luc Van den Brande en Eric Van Rompuy
en mevrouw Wivina Demeester-De Meyer –**

betreffende een belangenconflict

VERSLAG

**van het overleg over de motie betreffende een belangenconflict
uitgebracht door de heer Marino Keulen**

Samenstelling van de delegatie :

Voorzitter : de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Leden :

mevrouw Trees Merckx-Van Goey ;

de heer Marino Keulen ;

de heer Joris Van Hauthem ;

de heer Lucien Suykens ;

mevrouw Veerle Declercq.

Zie :

1254 (2001-2002)

– Nr. 1 : Motie

– Nr. 2 : Tekst aangenomen door de plenaire vergadering

INHOUD

	Blz.
I. Procedure	4
II. Uiteenzetting van de heer Etienne Van Vaerenbergh, voorzitter van de delegatie van het Vlaams Parlement	4
III. Aanvullende uiteenzetting van mevrouw Trees Merckx-Van Goey	5
IV. Uiteenzetting van de heer Hans Bonte	5
V. Bespreking	5
VI. Beëindiging van het belangenconflict	6

I. Procedure

Op 26 juni 2002 heeft het Vlaams Parlement een motie betreffende een belangenconflict aangenomen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2001-2002, nr. 1254/2). Daarin verklaart het Vlaams Parlement ernstig te kunnen worden benadeeld door het in de Commissie voor de Sociale Zaken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers aangenomen amendement nr. 6 op het ontwerp van programmawet (DOC 50 1823/003).

Het Vlaams Parlement is van oordeel dat de Vlaamse Gemeenschap ernstig in zijn belangen wordt geschaad, vooral omdat de in het amendement uitgewerkte regeling het Vlaamse beleid inzake stages en opleidingen doorkruist.

Het in artikel 32 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voorziene overleg tussen de Kamer van Volksvertegenwoordigers en het Vlaams Parlement vond plaats op 28 juni 2002, onder het gezamenlijk voorzitterschap van de heren Etienne Van Vaerenbergh en Herman De Croo.

De delegatie van het Vlaams Parlement bestond uit de heer Etienne Van Vaerenbergh, voorzitter, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Marino Keulen, Joris Van Hauthem en Lucien Suykens en mevrouw Veerle Declercq.

De delegatie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers bestond uit de heren Herman De Croo, voorzitter, Joos Wauters, voorzitter van de Commissie voor de Sociale zaken, Hans Bonte, Jean-Marc Delizée, Jef Valkeniers, Koen Bultinck en mevrouw Trees Pieters.

II. Uiteenzetting van de heer Etienne Van Vaerenbergh, voorzitter van de delegatie van het Vlaams Parlement

De heer *Etienne Van Vaerenbergh*, voorzitter van de delegatie van het Vlaams Parlement, wijst erop dat in het ontwerp van programmawet een amendement werd ingevoegd, waarin sprake is van 'beroepsinlevingsovereenkomsten'. Dat is een nieuw begrip, dat lijkt op de term 'stages', die tot de bevoegdheid van de gewesten behoren.

In zijn advies stelt de Raad van State dat het begrip nogal vaag wordt omschreven. Bovendien werd een hele reeks uitzonderingen ingeschreven. Bijgevolg is het onduidelijk wat onder de nieuwe regeling valt, en wat dus precies die beroepsinle-

vingsovereenkomsten zijn. Men stelt wel uitdrukkelijk dat hetgeen door de gemeenschappen en gewesten wordt georganiseerd, erkend of gesubsidieerd, uitgesloten wordt uit het toepassingsgebied. Op die manier wil men bevoegdheidsconflicten vermijden. De nieuwe regeling en de uitzonderingen erop zijn echter zo vaag omschreven, dat men niet weet waarop ze eigenlijk betrekking hebben.

Hoewel in de toelichting bij het amendement staat dat er een akkoord werd bereikt met de gemeenschappen en de gewesten, is dat niet het geval. Men heeft wel overleg gepleegd, maar er is geen akkoord. De Vlaamse minister van Tewerkstelling heeft dat uitdrukkelijk bevestigd.

Het Vlaams Parlement is van mening dat het in zijn belangen is geschaad, en dit om de volgende redenen :

- De implicaties (toepassingsveld, doelgroep, enzovoort) van het wetsontwerp zijn voorlopig moeilijk in te schatten, en vereisen meer duidelijkheid. Dat blijkt ook uit het advies van de Raad van State. Dat advies werd trouwens pas uitgebracht na de behandeling en stemming van het amendement in de Commissie voor de Sociale Zaken. Het ontwerp is dus te vaag. Gezien ook de tegenstrijdigheden tussen het dispositief en de toelichting, zijn beiden aan een grondige herziening en precisering toe.
- Stages zijn een gemeenschapsmaterie, die de federale overheid met dit ontwerp naar zich toe wil trekken.
- Het verschil in visie tussen de federale en Vlaamse overheid heeft geleid tot het opwerpen van het belangenconflict. Blijkbaar wil de federale overheid een minimumvergoeding invoeren voor de beroepsinlevingsovereenkomsten. Dat druist compleet in tegen de Vlaamse visie, namelijk dat het gaat om onderwijs, waar weliswaar stageverplichtingen en evaluaties aan verbonden zijn, maar geen vergoedingen. Het invoeren van vergoedingen hoort overigens eerder thuis in de arbeidswetgeving.
- De voorgestelde regeling voorziet in een reeks administratieve formaliteiten, die bij koninklijk besluit kunnen worden gewijzigd of aangevuld. Het is duidelijk dat die een bijkomende administratieve rompslomp zullen meebrengen voor de werkgevers.
- Zowel de federale als de Vlaamse overheid willen de verschillende statuten, banenplannen en

jongerenstages op elkaar afstemmen, vereenvoudigen en uniformiseren. Deze nieuwe federale regelgeving zal echter meer opsplitsing veroorzaken dan uniformiteit. Zij zal mogelijk ook leiden tot een stijging van de kostprijs van de stagecontracten, te financieren door de werkgevers, en van de kosten voor het onderwijs.

De heer Van Vaerenbergh besluit dat het voorliggende voorstel onduidelijk en verwarrend is. Bovendien is het onduidelijk aan welke nood aan bescherming het tegemoetkomt. Het voorziet in een aantal betwistbare principes in het kader van 'leren on-the-spot', zoals de minimumvergoeding en bijkomende administratieve formaliteiten. Het is dan ook zeer waarschijnlijk dat deze nieuwe regeling de werkgevers eerder zal afschrikken dan stimuleren om dergelijke beroepsinlevingsovereenkomsten af te sluiten. Dat staat haaks op hetgeen men in Vlaanderen verstaat onder 'leren'.

III. Aanvullende uiteenzetting van mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* sluit zich aan bij de tussenkomst van de heer Van Vaerenbergh. Zij is geschrokken van de vage omschrijving van de beroepsinlevingsovereenkomsten, en stelt vast dat de betrokken minister over zeer veel appreciatiebevoegdheid beschikt. Bovendien begeeft men zich op het bevoegdheidssterrein van het Vlaamse Gewest.

De voorliggende regeling schaadt de Vlaamse belangen omdat het Vlaamse beleid inzake stages en opleidingen doorkruist wordt. In Vlaanderen wil men de verschillende vormen van opleiding zoveel mogelijk conformeren en gelijklopend maken. Dat eenduidige beleid wordt doorkruist door de grote appreciatiebevoegdheid van de bevoegde federale minister. Er worden immers nieuwe categorieën ingevoegd, buiten de Vlaamse bevoegdheid om.

Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt zich ook af of men over de invoering van de beroepsinlevingsovereenkomsten overleg heeft gepleegd met de betrokken sociale partners. In Vlaanderen is het immers een traditie dat men over stages en het beter afstemmen van de opleidingen op de beroeps wereld sociaal overleg pleegt, hoewel dat geen verplichting is. Een dergelijke maatregel doorvoeren zonder voorafgaand overleg dreigt te leiden tot een verzuring van de relaties tussen de onderwijs wereld en de werkgevers.

IV. Uiteenzetting van de heer Hans Bonte

De heer *Hans Bonte* stelt het verslag voor dat hij heeft opgesteld in het raam van het met toepassing van artikel 61 van het Reglement van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, door de Commissie voor de Sociale Zaken uitgebrachte advies (DOC 50 1823/030).

Hij wijst er meer bepaald op dat de Commissie voor de Sociale Zaken, met 9 stemmen tegen 1, de mening is toegedaan dat op dit ogenblik onvoldoende argumenten voorhanden zijn om te besluiten tot een schending van de belangen van de Vlaamse Gemeenschap.

V. Bespreking

De heer *Marino Keulen* benadrukt dat het niet de bedoeling is van het Vlaams Parlement om de hele programmawet te blokkeren. Het gaat duidelijk alleen om het betwiste amendement. Hij wijst op het verschil in visie tussen de Vlaamse en de federale overheid. In Vlaanderen wil men vooral op een soepele, niet-formalistische manier te werk gaan.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* vraagt of de bespreking van de verschillende onderdelen van de programmawet in de Kamer werd opgeschort conform de wettelijke procedure.

De heer *Herman De Croo*, voorzitter van de delegatie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, wijst op de in casu toepasselijke krachtlijnen, zoals omschreven in het bij de wet van 16 juni 1989 en bij de bijzondere wet van 7 mei 1989 gewijzigde artikel 32, paragrafen 1bis en 1ter, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, waarvan de tekst luidt als volgt :

“§ 1bis. Indien een Wetgevende Kamer of een Raad oordeelt ernstig te kunnen worden benadeeld door een in een andere Raad [...] ingediend ontwerp of voorstel van decreet of door een amendement op deze ontwerpen of voorstellen of door een in een Wetgevende Kamer ingediend ontwerp of voorstel van wet of door een amendement op deze ontwerpen of voorstellen, kan de betrokken Wetgevende Kamer of Raad, naargelang van het geval, met drie vierde van de stemmen om schorsing van de procedure vragen met het oog op overleg. [...]

§ 1ter. In dat geval wordt de procedure geschorst gedurende zestig dagen. De schorsing neemt eerst aanvang na de indiening van het verslag en in elk

geval voor de eindstemming in de plenaire vergadering over het ontwerp of het voorstel.

Wanneer de tekst waarover het belangenconflict opgeworpen is, na de aanhangigmaking van het conflict geamendeerd wordt, moet de Wetgevende Kamer [of] de Raad [...], na de indiening van het verslag en in elk geval voor de eindstemming in de plenaire vergadering over het ontwerp of het voorstel, bevestigen dat hij nog steeds van oordeel is ernstig te worden benadeeld. De procedure wordt geschorst tot de Wetgevende Kamer of de Raad [...] zich uitspreekt en dit gedurende ten hoogste vijftien dagen.”.

Vervolgens verklaart de heer De Croo dat de schorsing – als gevolg van een belangenconflict – door de Kamer, van de procedure tot bespreking van een wetsontwerp, geen betrekking heeft op de commissiewerkzaamheden, aangezien die schorsing immers pas na de indiening van het verslag in de plenaire vergadering begint te lopen. In casu neemt die schorsing, bij verzending naar verscheidene commissies – na splitsing – van een ontwerp van programmawet, een aanvang na de indiening van het laatste commissieverslag (artikel 63, 4, d, van het Reglement van de Kamer).

De spreker wijst er tevens op dat de Conferentie van voorzitters van 27 juni 2002 die interpretatie unaniem heeft bevestigd.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* verklaart dat haar fractie die interpretatie niet kan bijtreden, aangezien de programmawet één geheel vormt. De initiatiefnemers hebben er nu eenmaal voor gekozen om de nieuwe regeling op te nemen in de programmawet. Men had ook kunnen opteren voor een apart wetsontwerp. In dat geval zou alleen de behandeling van dat ontwerp worden geschorst.

De spreker benadrukt nogmaals dat het niet de bedoeling is om de bespreking of stemming van de hele programmawet te verhinderen. Daarom staat zij erop dat het betwiste onderdeel uit de programmawet wordt gehaald. Vervolgens kan men proberen om tot een akkoord te komen.

Blijkbaar heeft de Commissie voor de Sociale Zaken het bewuste amendement besproken en goedgekeurd, zonder in het bezit te zijn van het advies van de Raad van State. Dat advies is pas achteraf meegedeeld. Mevrouw Merckx-Van Goey verwondert zich over die werkwijze.

De heer *Herman De Croo* preciseert dat regeringsamendement nr. 6 op 3 juni 2002 werd inge-

diend en voor advies aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid en aan de Raad van State werd voorgelegd. De Raad heeft zijn advies uitgebracht op 6 juni en meegedeeld op 20 juni. Voorts heeft zij gepreciseerd dat de commissie voormeld amendement op 5 juni heeft aangenomen.

De heer *Hans Bonte* stelt voor dat men in het aan de gang zijnde overleg ruimte laat voor de indiening van een amendement waarmee de meerderheid zou kunnen instemmen en dat een oplossing aanreikt voor de problemen die de Raad van State onder de aandacht heeft gebracht in verband met amendement nr. 6 van de regering.

De heer *Herman De Croo* wijst op het bestaan van een precedent waarbij de Franse Gemeenschap, in gevolge de indiening van een amendement, de motie betreffende een belangenconflict die ze had ingediend met betrekking tot een door de Kamer van Volksvertegenwoordigers behandeld wetsontwerp, had ingetrokken (DOC 50 1458/013).

Daarom stelt hij voor de eventuele indiening van een amendement af te wachten om al dan niet te concluderen dat er een nieuw gegeven voorhanden is, waarmee desnoods een einde kan worden gemaakt aan het belangenconflict.

VI. Beëindiging van het belangenconflict

Nadat de Commissie voor de Sociale Zaken op 3 juli 2002 haar goedkeuring hechtte aan amendement nr. 98 op het ontwerp van programmawet (DOC 50 1823/031), besliste het Vlaams Parlement op diezelfde datum om het op 26 juni 2002 ingestelde belangenconflict te beëindigen.

De verslaggever,

Marino
KEULEN

De voorzitter,

Etienne
VAN VAERENBERGH